

4. Wie ben ik voor anderen? | a. omgaan met mensen in je eigen omgeving

Pesten

bijbelgedeelte: 1 Samuël 1 en 2:8a

Bijlagen

Bijlage bij 2.12 Dikke duimen verdienen... of niet
Zie volgende pagina

2.3 Wat doe jij als...?

Werkwijze: Leg eerst de betekenis van de speelkaarten uit. Rood betekent dat je mee gaat doen als iemand gepest wordt. Je vindt het terecht dat deze persoon gepest wordt, bijvoorbeeld omdat hij dit gewoon verdient. Groen betekent dat je hulp gaat halen om het pesten te voorkomen of te stoppen. Dat kan zijn de meester, je moeder of een vriendje. Geel betekent dat je snel wegloopt omdat je het niet wilt zien of omdat je bang bent dat ze jou ook gaan pesten. Blauw betekent dat je blijft kijken om te zien hoe het afloopt. Je bent nieuwsgierig, maar je doet niet mee met pesten. En je doet ook niets om het te voorkomen. Als de betekenis van de kaarten duidelijk is, lees je één voor één de situaties voor. De kinderen mogen kiezen wat zij zelf zouden doen in deze situatie. Ze kiezen een kaartje uit en leggen dit op een vooraf besproken plaats. Dit kan bijvoorbeeld op een centrale tafel zijn of in een kartonnen doos. (We kiezen hiervoor omdat er dan redelijk anoniem gekozen kan worden. Is dit in jouw groep niet nodig, dan kun je de kinderen ook hun kaartje omhoog laten steken.)

Als iedereen zijn keuze gemaakt heeft, gaat de leiding tellen hoeveel kaartjes er zijn van elke kleur. Vertel dit aan de kinderen. Vraag of er kinderen zijn die de keuze van hun kaartje willen toelichten. Waarom heb je voor die kleur gekozen? Is dit te direct, zeg dan: 'De meeste kaartjes zijn blauw, waarom zou iemand hiervoor kiezen?' Of: 'De minste kaartjes zijn geel, waarom zou iemand daarvoor kiezen?' Geef geen waardeoordeel over iemands keuze. In het gesprek moet vooral duidelijk worden dat je altijd een keuze maakt!

De situaties zijn:

Situatie 1

Tijdens een potje voetbal op het schoolplein wordt de bal van de voetballers afgepakt door kinderen uit jouw groep. Ze willen de bal niet teruggeven en gaan naar elkaar overgooien. Natuurlijk proberen degenen van wie de bal was, de bal weer terug te pakken. Dit lukt niet. Er wordt geschopt, geduwd en gescholden. De bal wordt in het gevecht losgelaten en rolt jouw kant op... Wat doe je?

Situatie 2

Er woont een nieuw meisje in de straat. Ze is erg verlegen. Ze kijkt steeds naar de grond en draagt een bril. In de speeltuin wordt ze door andere kinderen uitgelachen en uitgescholden voor 'slome!'. Jij komt ook net aan in de speeltuin. Wat doe je?

Situatie 3

Achter je in de klas zit een jongen de hele tijd te klikken met zijn pen. Het is enorm irritant. Jouw buurman draait zich om en zegt er iets van. Het helpt niet. Het wordt alleen maar erger. De 'klikker' gaat nu ook in de rug van jouw buurman zitten prikken met zijn pen. Het is echt niet leuk meer! Wat doe je?

Situatie 4

Een meisje dat bij jou op de gym zit, weet altijd alles beter. Ze laat dit ook heel duidelijk merken. Ze doet daarbij ook gemeen en zegt nare dingen. Ook tegen jou. Een paar kinderen van de gym zijn het zat en spreken af dat ze dat meisje eens flink terug zullen pesten. Wat doe je?

3.1 Vertelling

Werkwijze: In deze vertelling komen Peninna en Hanna zelf ook aan het woord. Doe deze vertelling daarom samen met twee andere leidinggevendenden, waarbij de ene leidinggevende de tekst van Peninna vertelt en de andere leidinggevende de tekst van Hanna.

Verteller: In Rama, een dorp dat midden in de bergen ligt, woont een man. Hij heet Elkana. Hij komt uit de stam van Levi. Hij is dus een Leviet. Misschien weet je nog wel dat de Levieten aangewezen zijn om te helpen bij de dienst aan God in de tempel. Elkana is getrouwd met twee vrouwen, Hanna en Peninna. Dat kwam in die tijd bij de Israëlieten wel vaker voor. Niet dat het goed was... maar het gebeurde.

Peninna: Ik ben Peninna. Ik ben getrouwd met Elkana. Hij is priester. Wij hebben een aantal fantastische kinderen. Ik ben heel trots op ze. Bij ons in huis woont nog een vrouw. Dat is Hanna. Zij is ook getrouwd met Elkana. Ik vind dat niet leuk. Maar, zij heeft geen kinderen. En, dat is wel een heel groot verschil tussen ons.

Hanna: Ik ben Hanna. Ik ben met Elkana getrouwd. We hebben geen kinderen. Daar heb ik heel veel verdriet van. Ik zou ook zo graag moeder worden, net als Peninna. Natuurlijk weet ik wel dat Elkana van mij houdt. Maar toch voel ik mij eenzaam en verdrietig. Ik bid heel vaak tot God. Dan vraag ik of Hij mij genadig wil zijn en mij een kind wil schenken. Tot nu toe heeft Hij dat niet gedaan.

Verteller: Je begrijpt wel dat het niet altijd vrede was in het huis van Elkana. Peninna die heel trots op haar kinderen was, liet dat ook heel vaak merken aan Hanna. Ze zei vaak hele nare, gemene dingen tegen Hanna. Hanna werd daar zo verdrietig van dat ze gewoon niet meer kon eten van verdriet. De reden dat Peninna zo gemeen was, kwam eigenlijk doordat ze heel erg jaloers op Hanna was. Elkana liet namelijk veel te vaak merken dat hij Hanna veel liever vond dan Peninna.

Peninna: Elkana houdt veel meer van Hanna. Dat snap ik echt niet! Wat heeft Hanna hem nou gegeven? Helemaal niets! Zij heeft hem geen kinderen gegeven. Ik wel. En kinderen zijn toch het allerbelangrijkste in het leven? Wie moet er anders voor je zorgen als je oud bent? Als ik oud ben, kunnen mijn kinderen tenminste voor mij zorgen. Bovendien, en dat is nog belangrijker, kan het wel zo zijn dat in mijn geslacht later de Messias geboren wordt. De Messias, die onze Redder zal zijn.

Hanna: Elkana houdt wel van mij hoor. Ook al hebben we samen geen kinderen. Dat merk ik wel. Zeker als we naar de tempel in Silo gaan. Elk jaar gaan we daar naar toe om te bidden tot God en om een offer te brengen. Het is dan feest. En bij feest horen cadeaus. Mij geeft hij altijd het grootste en mooiste cadeau. Dat is wel heel lief van hem. Alleen wordt Peninna dan zo jaloers, dat zij mij nog veel

meer gaat treiteren en pesten.

Verteller: Het pesten van Peninna houdt maar niet op. Het wordt elk jaar erger en gemener. Hanna is ten einde raad. En dan moeten ze weer naar de tempel in Silo voor het jaarlijkse offerfeest. Hanna is zo erg verdrietig dat zij er over moet praten. Ze moet haar hart luchten. Ze staat op en zoekt een plaats waar de mensen haar niet kunnen zien. Daar knielt ze neer en bidt tot God: 'Heere, als U mij een zoon geeft, zal ik hem weer aan U teruggeven, als hij groot genoeg is. Hij kan dan voor U in de tempel gaan werken'. Ze zegt het heel zachtjes zodat niemand het hoort. Maar, ze wordt wel gezien. Eli, de hogepriester, heeft haar namelijk gezien. En wat hij ziet, staat hem helemaal niet aan. Hij ziet Hanna op haar knieën op de grond liggen. Hij ziet haar lippen bewegen, maar hij hoort niets. Hij denkt dat ze dronken is en hij wordt boos. 'Ga naar huis. Dronken mensen horen hier niet'. Hanna staat op en kijkt Eli met tranen in haar ogen aan. 'Ik ben niet dronken. Ik ben alleen heel verdrietig. En ik heb al mijn zorgen aan God vertelt.' Eli schaamt zich dat hij zo lelijk tegen deze verdrietige vrouw gedaan heeft. Maar hij mag nu namens God iets heel fijns tegen Hanna zeggen. Hij zegt: 'Ga naar huis, de Heere zal u geven waar u Hem om gevraagd hebt'. Eli weet helemaal niet waar Hanna om gevraagd heeft. Maar hij wordt door God gebruikt om Hanna te troosten in haar verdriet. God gebruikt mensen. Dankbaar gaat Hanna naar huis. Het verdriet is niet meteen weg. Maar het voelt nu wel anders. Het pesten is ook niet meteen over. Maar ze trekt zich er niets meer van aan. Ze vertrouwt op de woorden van Eli. Ze vertrouwt erop dat God haar zal geven wat Hij haar heeft beloofd. En inderdaad! Na ongeveer een jaar krijgt Hanna een zoon. Ze noemt hem Samuël. En als Samuël groot genoeg is, brengt ze hem naar de tempel. Daar mag hij de Heere gaan dienen. Samuel houdt veel van God en hij zal later veel voor God mogen doen. En Hanna? Hanna krijgt na Samuel nog meer kinderen: drie zonen en twee dochters. Ze is eindelijk heel gelukkig en ze kan weer zingen van blijdschap. Ze zingt een loflied voor God. Hij heeft haar uit de ellende gehaald.